रामायणं

तथाय स्वयमेवाहं सुमित्रानुचरा वनं । यास्यामि यत्र रामोऽसी गतः सीतासकायवान् ॥२०॥ कामं वा स्वयमेव वं तत्र मां नय पुत्रक । तपस्तप्यति यत्रासी पुत्रो मे पितुराज्ञया ॥२१॥ रदं वं धनरताषां चतुरङ्गबलान्वितः । पित्राभिसृष्टं कल्याणां राज्यं प्राप्नुक्ति वाञ्कितं ॥२२॥ रति लालप्यमानां तां कौशल्यां भरतस्तदा । प्राज्ञिलिः प्रणतो वाक्यमिदं प्रमृतमब्रवीत् ॥२३॥

इत्यार्षे रामायणे श्रयोध्यांकाण्डे भरतोपालम्भो नाम श्रष्टसप्ततितमः सर्गः ॥